

n e d e l j e k i

Primorski dnevnik

Poština plačana v gotovini
Abb. postale I gruppo

Cena 50 lir

TRST, nedelja 8. novembra 1964

Leto XX. - Št. 255 (5938)

Ni povratka

V zadnjem tednu smo bili priča zanimivih dogodkov v svetu, ki so bili usodnega pomena za nadaljnji razvoj vsega človeštva. Naj omenimo v prvi vrsti veliko zmago demokratičnega kandidata Johnsona na ameriških predsedniških volitvah in poraz nazadnjaškega in nevarnega republikanca Goldwaterja. Ves svet je nestrpno čakal, za koga se bo izreklo ameriško ljudstvo: ali za napredne ideje, zaradi katerih je moral plačati s svojim življenjem pokojni Kennedy, ali pa za povratek v hladno vojno in morda celo v fašizem. Izkazalo se je, da je povratek nazaj nemogoč, da si večina ameriških volivcev želi pomiritve in miru, da hoče konec rasističnih neredov, odpravo siromaštva. Drugi, morda nekoliko manj pomembni dogodki, pa je prvi govor novega tajnika KP Sovjetske zveze Leonida Brežnjeva po odstranitvi Hruščova pred tremi tedni. Novo sovjetsko vodstvo je sicer že pred tem zagovarjalo vsemu svetu, da se politika, ki jo je SZ vodila v zadnjih letih, ne bo spremenila, da se bo nadaljevala na osnovah miroljubne koeksistence in utrjevanja miru, razoroževanja itd. Vendar je v svetu vladala zaskrbljenost pred povratkom na staro, pojavljali so se ponekod v tisku veliki naslovi, (ki niso bili vselej zlonamerni) in zopet uporabljali besedo stalinizem zlasti v zvezi z nenadnim prihodom kitajskega vladnega predsednika v Moskvo. Drugi so upravičeno zaskrbljeni omenjali možnost popuščanja pred nesprejemljivimi kitajskimi težavami in morebitnimi gniliimi kompromisi z njimi. No, govor Brežnjeva je pokazal, da se novo sovjetsko vodstvo ne namerava vračati nazaj. Kako se bodo sporna vprašanja reševala v prihodnjih tednih in mesecih seveda ne moremo prerokovati. Lahko pa trdimo, da je tudi petkov govor v Moskvi še en dokaz, da tudi v pr-

vi deželi socializma ni povratka nazaj, da je pravzaprav nemogoč.

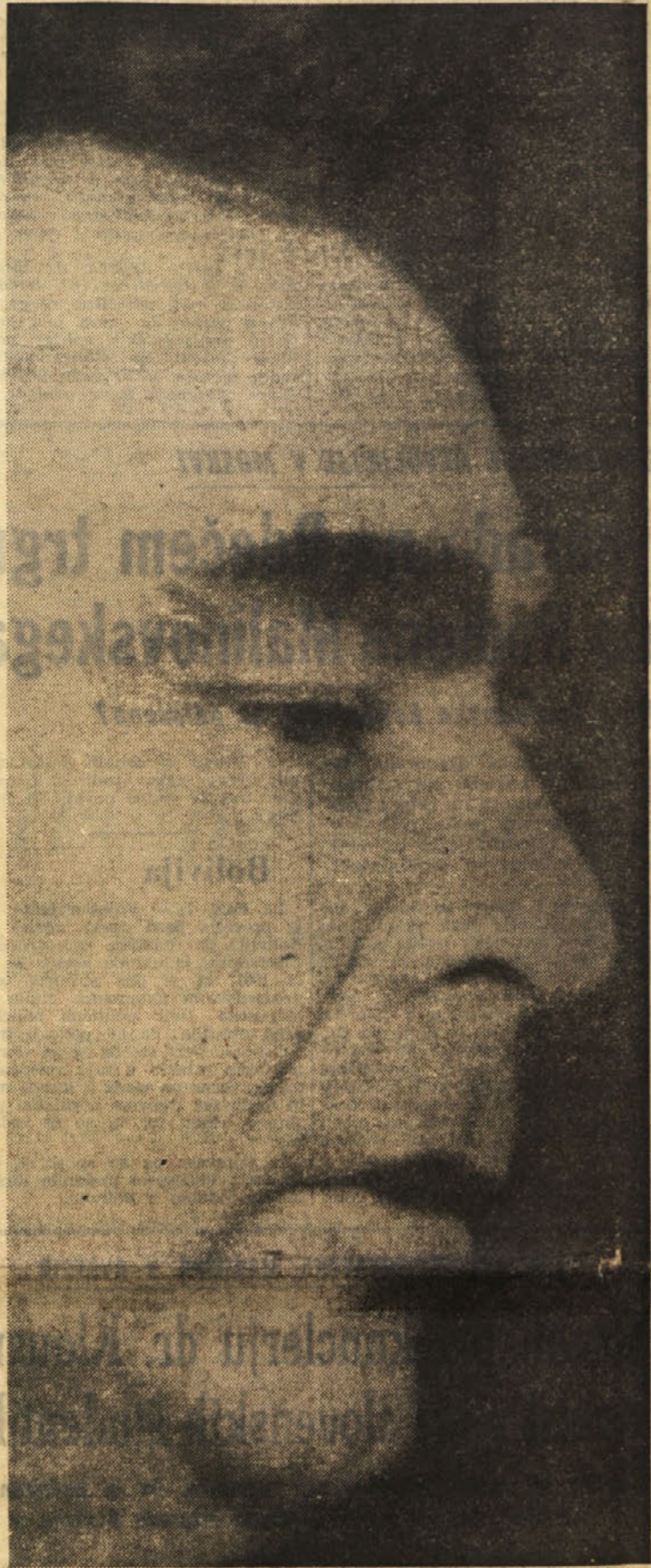
Omenili smo le dva značilna dogodka, ker dajeta okvir trenutnemu dogajanju v svetu, v Evropi in tudi nam ob tržaškem zalivu in vzdolž že s skor deset let kar zelo odprte meje med jadranskima sosedoma. In če gledamo na dogodke pri nas prav v teh zadnjih tednih, potem moramo ugotoviti, da se razvijajo po isti logiki svetovnega dogajanja in dodati je treba, da pravzaprav niti drugače biti ne more.

Ze pred prejšnjo nedeljo smo na tem mestu opozorili na javne manifestacije ob priliki desete obletnice londonskega sporazuma. Citirali smo tedaj tuje izjave odgovornih predstavnikov obeh držav, ki sta sporazum sklenili in pri tem podčrtali v bistvu njihovo skupno govorico: o pozitivnih posledicah sporazuma in o nujnosti, da se storijo nadaljnji koraki v smeri odstranjevanja pomanjkljivosti, da se ovire za to premotijo, da se odnosi v še večji meri normalizirajo. Obsodili pa smo morali početje Bartolijevega kroga z njegovim prvimi istrskimi zborovanjem, ki je bilo tako zelo v nasprotju s pomiritvijo in normalizacijo, ki je imelo namen ponovno podžigati stare strasti, odpirati stare rane predvsem pa postaviti zahtevo po reviziji sporazuma, poudarjajoč njegovo začasnost itd.

Sedaj je to Bartolijevo zborovanje mimo in reči moramo, da se je spremenilo v pravo farso prav tedaj, ko bi bilo moralo doseči svoj višek z manifestacijo v mestnem gledališču. Tam se je pokazalo tudi od zunaj in javno, v najbolj drastični obliki, da se je poskus vračanja na staro izmislil v pravo farso, katere glavni akterji so bili poleg Bartolija še tržaški nadškof in predsednik največje »julijsko-dalmatinske« organizacije v Italiji. Pokazalo se je pa predvsem, da je Bartoli postal pravi ljubljenec tržaških fašistov, njihov zastavonoša, skratka, da si je s svojim zborovanjem zaslužil častno misonovno izkaznico.

Pri tem poskusu vračanja v staro — za vedno minulo žalostno dobo — se je marsikaj zanimivega zgodilo, kar je omembe vredno. Zgodilo se je predvsem, da se tiste farse ni hotel udeležiti niti desničarski predsednik vlade pred deseti leti, ki je londonski sporazum podpisala. Če ga je zaradi tega kakorkoli grizla vest, se je prav gotovo oddahnil, ko je zvedel, kaj se je na častljivej omdru tržaškega opernega gledališča dogajalo in je bil brez dvoma presrečen, da mu ni bilo treba biti »četrti«, ki bi z odra prihajal in odhajal. Dajale se je iz javne polemike zvedelo, da se liberalci, katerih voditelj je bil pred desetimi leti zunanji minister, niso strinjali z ostalimi tremi sredinskiimi strankami, ki sestavljajo istrski CLN in tako imenovane »svobodne istrske občine«, tako da je prišlo celo do njihovega izstopa. Prišlo je tudi na dan, da si pravzaprav niti sami voditelji zborovanja in njihovi prav tako vodilni sobratje iz drugih organizacij, še vedno niso na jasnem, koliko je pravzaprav vseh preselencev iz Istre sploh in koliko jih je še posebej v Trstu. Ne gre namreč za malenkostno razliko, ki ne bi bila vredna omembe: gre za nič manj kot sto tisoč oseb! Tristvo ali devetsto tisoč? Prvo stilo ali navajajo prireditelji, drugo pa njihovi kritiki. Iz Bartolijevega govora pa izhaja tudi, da še vedno niso med seboj razčistili vprašanja vzrokov in nujnosti množičnega zapuščanja istrskih domov. Končno naj se ugotovimo, da je bila nadvse značilna tudi odsotnost predstavnikov oblasti — razen cerkvenega seveda. Prav radi pa verjamemo cinovskemu glasilu, da je bila odsotna ogromna večina 50.000 beguncev, ki živijo v Trstu in seveda še večja večina tistih 150.000, ki živijo izven Trsta, ter da se je zborovanja udeležilo le 2000 takih, ki so bili predvsem radovedni. Končno so tudi letaki, ki so jih metali po nekaterih glavnih mestnih ulicah, dovolj govorno dali zborovanju fašistični pečat.

Vse torej v znaku poskusa vračanja nazaj. Poskusa, ki ni uspel tako kot ne uspeva niti v sodobnem mednarodnem dogajanju, kakaj povratek na staro je nemogoč.

LEONID BREZNEJ

LYNDON JOHNSON

PO AMERIŠKIH VOLITVAH V ZDA ŽIVAHNA DIPLOMATSKA AKTIVNOST

V prihodnjih dneh obiščejo Washington Luns, Spaak, Schroeder in von Hassel

Predstavniki vlade ZDA poudarja, da ne gre za nikakršen načrt o reorganizaciji Atlantskega pakta - Wilson se bo šele januarja sestal z Johnsonom - Zaostritev med Washingtonom in Parizom zaradi Pampidoujevih očitkov, da ni bil obveščen o razgovorih za večstransko jedrsko silo

WASHINGTON, 7. — Državni departma je sporočil, da bodo prihodnje dni prišli na uradni obisk k Deanu Rusku trije zunanji ministri. Nizozemski zunanji minister Joseph Luns je prišel že danes. Z Ruskom in s podtajnikom Ballom bo razpravjal tudi o vprašanjih, ki so v zvezi z njegovim obiskom v Činu, kjer se je udeležil slovesnosti ob priliki uradnega prevzema oblasti predsednika Freja.

Jutri pa bo prišel v Washington na Ruskovo vabilo belgijski zunanji minister Paul Henry Spaak. Prvi razgovor bo vodil z državnim podtajnikom za politične zadeve Averellom Harrimanom. V nedeljo 22. t.m. pa bo prišel zahodnonemški zunanji minister Schroeder. Predstavniki državnega departmaja Robert Mc Closkey je glede Schroederja izjavil, da bo obravnaval vprašanja skupnega interesa in da ga bo sprejel tudi predsednik Johnson.

Vladni krogi poudarjajo v zvezi z obiski, da ne gre za nikakršen poseben načrt posvetovanja, za katerega bi bila dala pobudo vlada ZDA, ker so se za Lunssov in Spaakov obisk zmenili zaradi tega, ker sta ministra obiskala Ameriko iz drugih razlogov. Zato gre zgolj za izmenjavo mnenj. Vendar pa se pri tem poudarja, da se bo govorilo o NATO in o drugih mednarodnih vprašanjih, stoda ne v taki meri, da bi to prispevalo k izdelavi ameriškega ali skupnega načrta za reorganizacijo atlantskega pakta.

Robert Mc Closkey je pri tem še posebej izjavil, da soloh ni česar ne ve o obstoju takega načrta, ki naj bi bil v decembru

se moral atlantski pakt reorganizirati. »Ne poznamo pa še nobene francoskega predloga za to in ko ga bomo imeli v rokah, ga bodo vsi člani NATO pazljivo preučili.

Tako je izjavil Mc Closesky in dodal: »Glede večstranske jedrske sile pa se je v NATO večkrat razpravljalo že od leta 1960. Tedaj je imela Francija skupaj z vsemi ostalimi člani pakta na razpolago, vse najpopolnejše informacije. Mc Closesky je nato še poudaril, da ostaja stališče ZDA glede tega nespremenjeno, ter da je netočna trditev, da Washington izvaja kakršen koli pritisk na NATO. Pričakuje se, da bo to ameriško stališče potrjeno tudi v prihodnjih dneh, ko bo prišel v ZDA zahodnonemški obrambni minister von Hassel na vabilo Mc Namare. Tudi

zaradi spora s Parizom sta torej vladi v Bonn in Washingtonu ponovno potrdili veljavnost von Hasselovega obiska, ki so ga hoteli že odložiti. Von Hassel pride v Washington v četrtek in bo vodil razgovore ne samo v Pentagonu, temveč tudi v državnem departmaju.

Danes se je zvedelo, da vlada

(Nadaljevanje na 2. strani)

Politična miru, miroljubne koeksistence in sodelovanja držav z različnimi družbenimi sistemi, odpora proti sleherni obliki gospodstva in izkoriščanja, je postala objektivna nujnost, imperativ sodobnega časa. Vse države sveta so dolžne prispevati svoj delež k ohranitvi miru, to pa je zahteva vseh naprednih sil in vsega miroljubnega človeštva. To so ideje, ki so bile uspešno potrjene tudi s ZSSR in nedavne katrške konferenice neangajiranih dežel. S tem, da se ZSSR zaveza za popuščanje mednarodne napetosti, za splošno in popolno razorožitev, da navezuje enakopravno sodelovanje z mnogimi državami na svetu, je dala ta država svoj poseben važen prispevek k miru in si je s tako politiko pridobila in utrdila sedanjí ugled in zaupanje v svetu. Podpis moskovskega sporazuma o delni prepovedi vojnih letal in jedrskih orožjih je bil eden izmed plodnih dosežkov miroljubnih pobud sovjetske partije in vlade. Pridružitve skoraj vseh držav sveta moskovskemu sporazumu potrjuje, da take pobude soglašajo z globokimi težnjami in upi velikega večine človeštva za trajno ohranitev miru. Svet pričakuje od velikih sil nadaljnje napore v smeri medsebojnega razumevanja, urejanja spornih vprašanj s pogovori, spoštovanje enakopravnosti in vzajemnih interesov v mednarodnih odnosih. Dosedaj izvajanje take politike o dejavnosti sovjetske partije in vlade bo glede na vlogo, ki jo ima ZSSR v sodobnem dogajanju, v mednarodnem delavskem in komunističnem gibanju, še posebno velikega pomena.

Rezultat ameriških volitev

OUT!

